

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoială.

CONCURSUL DE FRUMUSEȚE ÎNTRE SOACRE

«Zeflemeaua» a deschis un concurs de frumusețe între soacre. Publicăm mai sus portretele soacrelor celor mai frumoase din România cari au primit ca premii din partea «Zeflemelei» cite o frumoasă botniță.

GHIVECIUL „ZEFLEMELEI“

Un mic prolog. — Congresul lazarist. —
Complotul contra Sultanului. —
Impăcarea conserva-
torilor.

Una din esențialele preparații ale acestui sezon de călduri și zarzavaturi, poame și spritură — ce mai poame sunt ai cari le beau! — este naționala mincare «Ghiveciul», care cu multiplele lui zarzavaturi, întrece cele mai frumoase ghiveciuri cu flori.

De oare-ce modestele noastre mijloace nu ne permit d'a oferi un banchet monștru cu un idem Ghiveci celor nenumărate mii de cititori ai noștri, îi vom trata numai cu acest mic ghiveci intelectual, pe care suntem siguri că'l vor gusta cu atit mai multă plăcere cu cât se știe că, de și zarzavat, spanacul nu se pune în Ghiveci.

Un ziar din București, care pe lângă diferite *cusururi* nemărturisite, mai are și pe acela, foarte vizibil, a iubi pe cei cari ne înjură, a publicat un interview cu d. Bernard Lazăr, personaj suspect, despre care am mai vorbit aci. Obiectul interviului a fost congresul în favoarea evreilor din România.

D. Lazăr a declarat ritos că la acel congres nu va admite nici un «pumn-tean» de la noi și nici o delegație de la societățile sioniste de aci.

De ce deja o așa hotărâre? De sigur pentru că îi strică dumnealuf combinațiile.

În discursul fulgerător pe care are să'l tie, o să spue că evreii din România sunt slăbiți și subțiri ca o toae de mațas; că barbarii romini sug de la evrei nu numai trei picături, ci singele tot; că li se refuză creditul pretutindeni și când vre-unul vrea să se împrumute i se ia sută pîntru sută, — ce sălbatici sunt cămătarii romini! că cele mai mari otele din București sunt stăpinite de alianța antisemită care îi bagă pe evrei ca chelneri pentru a-i martiriza și ucide; că prin Moldova, prin satele pe unde au reușit să se stabilească ciți-va crișmari evrei, hoții de țărani îi aduce în sapă de lemn, căci le dă porumb stricat și bani găuriți pentru bunătatea de rachiū de tescovină veritabil pe care îl vînd dinșii; va spune... dar ce nu va spune d. Lazăr, care a studiat «chestia ovreiască la dejun la d. Mille și din explicațiile d-lui Clănțänenbaum, sociolog «rumun».

Cei din congres, firește, vor crede; când vor vedea însă pe d. Itic Marcoviceanu, delegat din România, cu o burtă de o rotunzime paladiană, cu un lanț de aur mai gros ca obraji d-lui Lazăr și cu marochinul plin de sutare și care va bine-voi să se laude că Banca Națională este asediată de «casele de schimb» ale d-lor; că au deja cele mai frumoase

imobile din București etc. — atunci cei din congres o să se uite cu bănuială la ochelarii d-lui Lazăr.

Ați înțeles acum? *A chichi plan!* D. Lazăr își va freca palmele mulțumit pentru că la Paris n'o să aibă teamă că'l va aștepta afară ciți-va «romini barbari» cu mîncărime de palmă, cari să'l cheme așa cu dulceață:

— Lazăre, Lazăre, vin'o afară!

* * *

O mare emoție a stăpînit fesurile turcilor din București cînd au citit vestea că un complot, care trebuia să răpue viața Padișahului, s'a descoperit în Capitala noastră.

În urma acestei emoții se afirmă că tradiționalii șalvari au atîrnat mai greu către pămînt, plini de... tristețe, firește și dinșii. Prin cafenelele respective conversațiile erau din cele mai vii și mai fără afion posibile.

Complotul, de sigur, tot opera a «tinerilor turci» cari și poartă însă venerabilele lor bărbi prin exil, — era, după cum ni se afirmă din cele mai vaste.

Cu concursul d-lui Puiu — care se face un puiu de lele și spune reporterilor că nu știe nimic, — s'au făcut numeroase percheziții. S'a confiscat o considerabilă cantitate de *gloante* pe la rageriile din Capitală, puști, tunuri și diferite alte arme în forma cărora își fac rahagii... acadelele. Descoperirea acestui arsenal a cauzat o profundă impresie.

Chenzina, adică pardon, semi-luna, a fost salvată; o telegramă de felicitare bine simțită a fost adresată Excelenței sale Kiazim-bey, în următorii termeni: Caldaram buurum mascaralic caiafet! Sabalerosum.

(Urmează semnăturile)

* * *

Un alt eveniment, pur politic, a fost propunerea de împăcare pe care conservatorii cantacuziniști au adresat-o conservatorilor carpiști prin pana de gîscă a d-lui Can, un tinăr pe care ne Iancu văzîndu-l dublu ca de obicei, îl numește Can-can.

Propunerile erau din cele mai necuviincioase. Cantacuziniștii se ofereau să adopte întreg programul d-lui Carp excepție făcînd bine înțeles de șefia d-sale.

Conservatorii însă au spus că propunerea d'a intra în combinație cu asociația Crassus-Rethor-Nea-Iancu e o onoare pe care fiind-că a mai avut-o odată, toată lumea ar zice că e prea *des onoare*.

Față cu un asemenea răspuns, *Conservatorul* s'a făcut niznai, afirmînd că n'a văzut n'a auzit. Cu alte cuvinte și-aruncă păcatele în samarul d-lui Can, pe care ar vrea să'l arate ca pe un țap-emisar.

Oare așa să fie? Țapule ți se văd urechile!

Graun.

IDEAL

Ași vrea să mă sune banii în buzunare,
Să fiu Rotschild sau doar domeniial;
Ingulerat, în minii mînuși, fracat,
Să mă 'ndrăgească chiar și un muscal.

Cu pieptu-afară, cu umeri ridicai
Să-mi port în sfere capul genial:
Cărare 'n mijloc, în spate idem,
Dar fără carieră — ideal.

Să cale pe ghiată pe ori și ce mojie
Ca să respir, spre eer să fiu purtat:
N'ası vrea să 'nghit aceeași atmosferă
Să sorb din aer de alții respirat.

Și fost pîrlit, tovarășii din vremuri
I-ası ignora, de sus i-ası salivă,
Iar pe poeți i-ası duce la Mărcuța,
Căci lyra lor etern m'ar supăra...

C. Coseo.

CĂPITANUL ȘI GEANTA

Simpaticul nostru amic, d. Victor Ionescu, a pierdut în tren o geantă în care se aflau bijuterii în valoare de 15.000 de lei

Faptul s'a publicat în gazete, toată lumea a luat cunoștință de el. Poliția a cercetat, geanta nicăeri.

Tocmai după săptămînă și ceva, d. Victor Ionescu întilnește pe stradă pe d. căpitan Drăgoescu și își aduce aminte că se afla în același vagon cu d-sa cînd i-a dispărut geanta.

Avînd o inspirație subită, d. Victor Ionescu se duse la căpitan și-i spune repede:

— D-le căpitan, cînd îmi dai geanta?

— E la dispoziția d-tale, haide-acasă cu mine să 'ți-o dau, — răspunse d. căpitan Drăgoescu.

— Dar de ce nu mi-ai dat-o pînă acum?

— Așteptam să vii s'o iei...

Și ast-fel a reintrat d. Victor Ionescu în posesiunea gencei d-sale.

În ceea-ce privește pe d. căpitan Drăgoescu, rătăcioșii pretind că d-sa s'a condus în această împrejurare de celebrul vers:

Lascé dir'le genti e sequi tuo corso.

Adică, pe romînește, în traducție foarte liberă:

Lasă'l să caute geanta și tu fă pe englezul!

Ori-cum, nu se poate tăgădui că d. căpitan Drăgoescu e un adevărat juvaer și că s'a purtat cît se poate de gentil cu d. Victor Ionescu întru-cît i-a dat juvaericaua de bună voie, fără intervenția geantarmeriei.

Nici nu ne așteptam la alt-ceva din partea unui ofițer de geantă latină.

Coseo.

DE LA PENSION

În fundul grădinei, vre-o 6 minori stînd, în cerc, de vorbă și fumînd cu mult nesățiu, se declară absolutamente nemulțumiți de șantanul din Tîrgu-nou unde au petrecut as' noapte. La ciți-va pași de ei, în dosul unui copac, domnul Gigică, care azi a împlinit 7 ani, se luptă din răputeri cu o comercială fără carton și scuiță gros. Ori-cum... de la 7 ani în sus, în ori-care pension, fumatul e obligator.

Ioniță Petcu, tartorul lor, scoate ceasul:

— Mă... e unu-jumate!

— Vai de mine, exclamă speriat Scurtu, ce să mă fac? Nu știu de loc lecția.

— De-te dracului, par'c'ai știut-o vr'o dată, — îi zise Popescu, împingîndu-l ușor cu mîna.

— Dar după masă îmi vine rîndu la geografie.

— Atunci... sistemul nostru: la infirmerie! îl îndeamnă camaradul Dimitriu, făcînd o țigare dintr'un pachet de tutun rusec.

— Pentru a șeasa oară îl practic săptămîna aceasta. Alea jacta es. Sunt bolnav. La revedere.

— La revedere; eu mă duc în pod să isprăvesc «Contesa Cerșetoare».

— Noi ne ducem la Ștefanachi. Puțin biliard nu strică: după masă avem... geometria, șoptește rîzînd Popescu și ia de mîna pe Dimitriu.

— Apoi noi, adaogă cei-l'alți doi, noi ne ducem să facem o mică inspecție. Scurtule, vezi să nu te cunoască doctorul Chinină...

Toți pufnesc în ris și se despart făcînd mare haz...

Doctorul, un bătrîn, slab, scurt, plictisit și neamț, e poreclit ast-fel, fiind-că tratează la fel toate maladiile: dacă cineva și scrintea un picior, ori constata o conjunctivită, ori nutrea în adîncul stomacului său o panglică, ori și spârgea capul, d. doctor întreba pe pacient, ce are? și... remediul era acelaș: chinina!

...Sună ora gustării: 4. 30 p. m.

Elevii s'au întors de la școală și, de sigur, Ioniță Petcu s'a coborît din pod; Popescu și Dimitriu, de și antrenaji la joc, au pus tacurile jos (puteau să zică colegii lor, că au stat la... arest!), iar domniî inspectorî-terminîndu-și inspecția, apar pe poartă, cu cărțile în mîna.

Numai sârmanul Scurtu de trei ceasuri asudă în căldura năbușitoare a plapomei, așteptînd pe d. doctor, ca pe salvatorul irrecompensabil care să-i redea libertatea și sănătatea într'un bulin de chinină.

Ușa se deschide. Doctorul intră, își șterge fruntea, stă în loc și oftează: bolnavii s'au înmulțit! — Cu toți-s patru: unul nu poate merge, unul nu vede, unul nu mîncă și unul — în colț (nostimă coincidență!) — nu, știe lecția.

— Ce te doare?

— Nu știu, domnule doctor, răspunde Scurtu

— Dacă nu știi, ce să-ți fac?

— Das'aș fi doctor, aș ști. Constați-mă.

— Ce te doare, mă boule? capu? burta? corpu?

— Doar n'o să mă doară paltonul?

— Obrasnicul. — Scoate limba: nimic!... Adu mîna: pulsu normal!... Tușește: respirație clară... Trebuie să fie ceva grav.

— Nu, nu, domn...

— Da, da; grav, grav. Să stai două zile aici și dacă nu descoper nimic, Marți facem consult de trei medici.

— Ufff... miine e Duminecă! murmură desnădăduit Scurtu și cugetă acum trist, că dirctorul e sever în această privință (taxa infirmeriei de 10 lei pe zi), îl va ține sequestrat aci 3 zile, și par'că, un fior de minie, de revoltă îi trece prin inimă și un kilogram de sudoare îi udă fruntea, pe cînd Ioniță Petcu, care ascultă la ușe, vede cum i se distrug toate planurile, toate proiectele de carambol, table, cognacuri și santa-se în trei!...

Ce era de făcut? — Doctorul se pregătea să plece, Scurtu privea pe urma lui înjurînd inspirația, nenorocită de astă-dată, de ași căta adăpost aci, cînd ușa se lovește cu sgomot de perete și apare Petcu, ținîndu-se cu mîinile de antipodul gurii și plîngînd ca de o durere teribilă:

— Aoleooo... aoleooo...

— Ce... ce... e...?

— Aoleooo... dă-mi chinină.. moor...

D. doctor scrie repede rețeta, dă chinină: cazul e grav, e urgent, e pericol de moarte!... Și, contrar metodei usitate de medici, d. doctor întîiu dă rețeta, zăpăcit, tremurînd o iscălește, și apoi încîndu-și respirația în gît, întrebă:

— Ce... ai... mă?

— Aoleooo... Popescu mi-a rupt pantalonii!...

— Ha, magariule...

Doctorul se repede după el. Scurtu șterpelește rețeta, e salvat.

...Astă-scră, o să fie lată rău!

Const. I. Dinescu.

FIAT PAX

Colaboratorul nostru d. Xavier, care a fost acuzat de d. Inex că i-a uzurpat pseudonimul, ne trimete o lungă scrisoare în care explică că este proprietarul acestui pseudonim de 6—7 ani și nu știe că a mai semnat și altul cu el.

Intru cit ne privește am ruga pe ambii noștri colaboratori să nu se mai certe, căci pe piețele publice ale Capitalei e destul loc ca să li se ridice statuî la amîndoi.

«Zeflemeaua» a intrat deja în tratative cu primăria pentru cedarea terenurilor necesare statuelor celor doi ai săi colaboratori.

NEPOȚII

(Copie după natură)

În geamuri ale-amurgului jerateci
Se 'nehid, și în umbră dau încet să moară
Cînd dinspre vîf, din apa de la moară,
Se 'nalță 'n sgomot corul de burateci.

Se 'ndoaie, ca un trup isteț de noră,
Alunul tînăr și mlădîi în boiū,
Și nu știu vîntul ce-i tot cîntă în foș,
Că foile 'i joacă-o blîndă horă.

Iar plopii cei uitați din vremi străbune
Și lungi citu-i prostia omenească
În agonia zilei prînd să crească,
Ca jalea ta cînd nu aibî cuî o spune.

O cumpănă coboară 'n mers de pripă
Ș'apoi alene își întinde gîtul:
Văzduhului își jălue uritul
C'un glas prelung și obidit, ce țipă.

De-a hăisa 'naltei cumpeni se răsfață,
În verde zugrăvită, casa popii;
În dreapta casei strajă multă: plopii,
Ș' alunu 'ncovoelnic drept în față.

Pe prispă, jos, părintele Vasile;
Iar roată 'mprejurul lui, nepoții,
Sunt mici de anî, dar mari de gură, — hoții!
Și nu-i dau pace-albitului în zile:

Băiata-cării plete, cum îi spicul
Împrejmue cu așa mîndrețe capul,
Bunicului furatu-i-a potcapul
Și'n darn o tot amenință bunicul:

Fetița a zbughit-o! pe cărare
Potcapul l'a și 'ntors în sus cu fundul
Și bulgării și colbul tot și prundul
Începe în potcap acum să care.

Cu o basma în mitilica-i labă,
Un plod cuî nici pic nu-i tace glasul,
Lui tata-moșu vrea să-i șteargă nasul,
Și-l ceartă că nu e «copil de treabă»

Și-l ia cu dulce, doar o să-l asculte:
«Am să te spun la toți ca'i fost cuminte
«Și mama o să-ți cumpere plăcinte
«Și jucării frumoase, multe, multe!»

Dar mai drăeos din toți e cel mai mic:
'Și 'neureă degetele lui mărunte
În pletele ca iarna de cărunte
Și-l scutură amarnic pe bunic.

Bătrînul mîinile la ochi își pune,
Ca la copii își potrivește plînsul;
Stă mititelul, lung privind la dînsul
Și-l mîngîie și cată să-l îmbune:

De lingă prag el merge de 'și stringe
Păpușa lui ș'un ciob verzui de oală
Moșneagului i le aruncă 'n poală
Și-l pupă; iar bunicul nu mai plînge.

Ba ride chiar, și rid și ei, zănateci,
Nepoții, scumpa moșului comoară, —
Pe cînd din vîf, din iazul de la moară,
Se 'nalță 'n zgomot cîntul de burateci.

1902 Duminecă în postul
sfîntei Marii

Oglînzî

B. Lăzăreanu.

STROFE

N'ai putere și n'ai minte
Să-ți spuî dorul în cuvinte
Cînd e dor adevărat.

Cît să vrei, nu poți să-î spuî
Cînd să vie dorului,
Că el vine nechemat.

Dragostea adevărată
Nu-î în vorbe măsurată
Și de milă nu'ndrăgești.

Dragostea nu se cerșește,
Nu ți-î drag căci te iubește
Și ți-î drag căci îl iubești.

Constanța, 28 Iulie 1902

Heana.

NUVELĂ GALANTĂ

De sigur că n'am să pun încăpăținată
persistență a răposatului amic Põe, pentru
ca să vă conving cu orî-ce preț, că ceea
ce aveți onoarea să ascultați de la mine,
e adevărul pur, intra cit teatrul povestirei
mele e un local dintre acelea, cari nu su-
feră să i se suspenteze nici autoritatea nici
autenticitatea patentă a celor ce se pro-
duc să se întimplă într'nsul.

Odată dispensat de această grijă, de care
dealtminteri vă invit să credeți, că mi era
prea ușor să mă achit, voi avea plăcerea
să abordez imediat subiectul, mai ales că
înaltele-mi titluri nu-mi permit să stau mult
de vorbă pentru orî și ce.

Mă găseam, ca de obicei, într'unul din
marile saloane aristocratice ale Parisului
consecințe invitațiunei prea grațiosse a u-
nei frumoase doamnă din elita «pur sîng»
a Parisului, doamnă care nu se putea priva
de plăcerea de a desăvîrși farmecul, seratei
pe care incontestabil numai eu puteam să-l
aduc. Deși interese de un ordin capital îmi
reclamau necesara prezență aiurea, totuși am
cedat, întru cit la discuția diplomatică ce
se urma în acea seară, discuție pe care
fusesem informat că va veni s'o provoace
bărbatul doamnei — el însuși diplomat —
știam prea bine că autoritatea perspicaci-
tății mele de a sonda pulsul chestiunilor
diplomatice, pe atunci cam incurcate, de-
venea mai mult ca orî-cînd iminentă.

Cînd se tranșase asupra demersurilor
diplomatice a căror linie de urmăre avu-
sesem plăcerea să parvin s'o indic și cînd
mănușurii de invitați se retrăgeau în sa-
loane diferite pentru procurarea unora sau
altora distracții, superba marchiză M-me de
P... ne rechemă pentru a ne povesti re-
centa aventură a unui tînar locotenent, ale
cărui succese în pariurile angajate nu mai
conteneau.

Această surpriză pe care venea să ne-o
facă d-na marchiză de P... a cărei dexteritate
de adorabilă «causeuse» ne fermecase
în tot d'auna, totuși în acele momente nu-mi
convenea, întru cit trebuia să părăsesc «un
coîn superbe» al unei terase parfumate,
unde mă retrăsesem cu o vară a gazdei d-na
contesă B... pentru că în dulcea-î tovarășie
prețioasă, să discutăm asupra unei alte di-

plomații mai suave, pe care a trebuit nu cu
puțină neplăcere s'o aminăm.

Vocea timbrată cu atît de dulci sonori-
tăți argintate, aurate ași putea zice, nu pu-
tea să nu ne adune în jurul marchizei, din
a cărei guriță, cu acele buze cu eternul
lor apel către angelice sărutări, pornea.

În scurt, iată ce tandra marchiză ne-a
povestit, animînd cînd cu mlădierea scum-
pei sale voci, o! vocea sa, cînd cu acele
scăpărări electrice pornite din adîncul ne-
pătruns al ochilor săi înfiorători de umezi
(vezi un poet oare-care, bun, se înțelege)
cursul atît de antrenant al următoarei in-
timplări:

Într'o bună zi colonelul regimentului de
cavalerie... cu toată înalta stimă ce păstra
memoriei ilustrului defunct, tatăl locotenen-
tului..., coboritori din o familie, pe cit de
veche pe atît de nobilă, din Paris, fu nevoit
să-l permute, de oare ce succesele în pa-
riurile ce provoca și angaja zilnic cu co-
legii săi, îi redusese pe aceștia în cel mai
trist hal financiar. Se pretinde chiar, însă
v'o spun la ureche, că nu de puține orî
chiar papa «le colonel» ar fi căzut victimă.

În însăși scara zilei în care tînarul lo-
cotent se prezentase la noul regiment,
șeful său colonelul... serba cu o pompă deo-
sebită aniversarea zilei nașterii prețioasei
sale soții, cu care ocaziune invitase pe toți
ofitieri regimentului și deci și pe noul numit.

Țin să spun că noul șef al locotenen-
tului primise de la cel vechiu, o confiden-
țială scrisoare, în care i arăta motivul per-
mutării locotentului.

Cînd regeneratoarea șampanie își impli-
nise cu totul rolul, și cînd buna dispoziție
deci își înlînse imperiu i dulce asupra a-
dunaților, tînarul locotent de curînd numit,
se apropie de șeful său, care tocmai fusese
părăsit de soția unui d-n căpitan, cu care
soție, să nu ne-audă nimenea, se întreținuse
cam mult.

După ce îi ceru cu o politeță aleasă scuze,
printr'o drăgălășie captivantă de limbăgiu,
în urma căreia nimeni n'ar fi reîstat, spuse
colonelului că-i singurul care printre acele-
sele de necurmată veselie ale soției sale,
vede o mîhnire acută, provocată de o su-
părătoare cicatrice care i pătează al sinilor
alb imaculat. De sigur această afirmațiune
temerară produse locotentului o destul de
vădită mîhnire, pe care locotentul căuta
să i-o evite punînd în sprijinul celor avan-
sate un pariū de 1000 lei, pe care după
un calcul pripit colonelul îl primi. Fie atît
din tendința de a redobîndi o sumă, la care
se ridicase cheltuelile din acea seară, despre
cari lumea spunea că le-a făcut pentru a
salva aparențele tristei sale stări financiare,
serios zdruncinată la masa verde, fie poate
și din tendința măgulitoare de a fi primul
care învinge pe locotent în cariera i de
neînvinș pariator, colonelul primi, cum am
spus, pariul.

Un lucru rămîne cert. În ambele cazuri
deciziunea colonelului avea la spate sigu-
ranța deplină ce i-o forma convingerea des-
pre neprihănirea munților albi ai adorabilei
sale credincioase soții

Menajez prea mult, mai ales acum vara,

simțurile cititorilor pentru ea să nu renunț
asupra gidilitoarelor detalii prin care loco-
tentul s'a convins *de visu*, în prezența
necesară a șefului său, la lumina roză a
unei lămpi superb ajurată cu dantele scilipi-
toare, în buduarul încărcat cu dulcea electri-
citate, al soției colonelului.

Nu știu de ce, dar se spune că loco-
tentul n'avu tîria să privească mult «les
monts blancs» ai ispititorului obiect al pa-
riului său

(Clopoțelul și cortina).

A doua zi, din partea colonelului un me-
sager ducea o scrisoare vechiului șef al
locotentului, prin care i anunța înfrînge-
rea acestuia și obiectul pariului cîștigat. La
orele 12 cînd se suspendase slujba la ca-
zarmă, vechiul șef convoacă pe toți ofi-
țerii pentru ca să le comunice, lucru de
necrezut, primul insucces al locotentului
permutat, dînd citire scrisorii trimise.

Cînd șeful încintat ridică ochii după
scrisoare, pentru a citi în fața ofitierilor săi,
acea satisfacție pe care însuși o încerca,
care i fu mirarea cînd în fața lui ofitieri
semăna cu niște statui de ceară.

Ce se 'ntimplase?

În ziua permutării sale, locotentul an-
gajase cu toți ofitieri pariuri colosale, că
în seara primei zile a sosirii în noul re-
giment, va face ascensiunea munților albi
ai soției colonelului, lucru împlinit — căci
am uitat să vă spun că i s'a permis de
către colonel să pună chiar mina, mai ales
pentru că locotentul răspundea la nu-
mele Toma.

Orî scrisoarea aceea nu venea de cit să
adacă la cunoștința ofitierilor, neașteptata
durevoasă veste a pierderii pariului, pentru
care îndrăsnise să pună în joc mai mulți
banii ca nici odată.

Această i întimplarea autentică pe care
tandra marchiză M-me de P... ne-a pove-
tit'o, animînd'o cînd cu mlădierea scumpei
sale voci, cînd cu acele scăpărări electrice
pornite din adîncul nepătruns al ochilor
săi înfiorători de umezi (vezi un poet oare
care, bun, se'nțelege).

Cer supremă ertare cititorilor și cititoare-
lor (mai la urmă «pour la bonne bouche»
pentru că n'am putut de cit într'un mod
prea imperfect, că comunic această nuvelă,
pentru a cărei povestire în adevărata ei
lumină și mai ales culoare, soarta a re-
zervat numai unora doamne un adevărat
apanagiū.

Constant. de V...

Ps. — Rog pe prietenii mei, cari o-
bicnuesc să-mi traducă nuvelele în fran-
țuzește, pentru revistele *fin de siècle*, de
astă dată să renunțe. Cit despre *Zeflemeaua*
sunt convins că numărul acesta, după asi-
gurările iubitelui său director, nu se va
trimite în obișnuita mie de exemplare, așa
în cit comunicarea prezentei nuvele nu se
va afla — după cum țin — de către clita Pa-
risului, care poartă un adevărat cult pentru
Zeflemeaua romînească.

C. de V...

CHESTIE DE GUST!

Sunt în pădure, pe'nserat,
El cu soția'i credincioasă
Și verișorul ei iubit.
El e un monstru de bărbat,
Ea'i ca o zână de frumoasă;
Iar vèru'i june selivisit!

De fructe tinărul vorbind,
Privi în ochi pe verișoară:
«Eū după mure 'nebunese»;
Iar ea, la buzele'i privind,
Ca în delir se infioară;
«Eū fragile le prăpădese»!

S'arate ș'el—bunul bărbat—
Ce fructă'i pare delicioasă:
«Eū după... coarne mă omor»,
Grăi solemn și apăsât:
Iar ea—soția credincioasă—
Zimbi, privind pe verișor!..

Chic.

GISCA LU DON COLONEL

Don căpitan Vătraiu e foarte vesel.
A primit plocon de la vagmistru două
giști grase, furgăsite probabil de la vre-
unul din vecinii cazarmei.

Don căpitan își linge buzele mai din
nainte privind la cele două păsări bine
jumulte, fără tului pe ele, și se gînde-
ște ce bine o să le stea tolănite pe tava
'ncărcată cu varză, plutind într'un lac
de grăsime.

Da odată lu don căpitan îi vine o
idee pe care o și execută în doi timpi
și trei mișcări:

Hei, Tănase. (Tănase e ordonanța
dumnealui).

— Trăiți!

— Uite, ia gisca asta și du-te cu ea
la don colonel, să-i spu... ce dracu să-i
spui? ha, să-i spu că am vinat-o chiar
eū... Ba nu, că giștile nu se vinează,
mă fac de ris... Ei, spune-i și tu ce
te-o tăia capul. Și acum: marș!

Și marș a fost. Tănase a făcut stînga
'n prè cu giscă cu tot și a pornit spre
domiciliul lu don colonel Zevzescu.

Vezi, și Tănase era vesel ca și căpi-
tanul că o să-i facă plăcerea colonelului.
De aceea, cuprins de o nerăbdare ușor
de înțeles, cum ajunsese la don colonel
intră ca o bombă în camera acestuia,
fără să sune, fără să bată la ușă, și
strigă o dată de răsună toată casa:

— Trăiți, don colonel, m'a trimis don
căpitan să vă dau gisca asta la care cînd
vă uitați vă lasă gura apă nu altceva!

Dar, spre marea decepție a bieteii ordon-
nanțe, colonelul, în loc de a zice
mersi, se încruntă ca un gealat și se
resti:

— Gisca lu tat'tu! Așa se vorbește
supiriorului, mă 'mocoane? Așa se pre-
zentă cine-va la domișiliul unui colonel?

— Trăiți don colo...

— Nu crîcni! Să ne 'nchipuim că tu

ești colonelul. Adu 'ncea gisca. Stai colea
pă dormeza asta cum stam eu adineaori.
Să te uiți la mine cum intru, ce fac și
cum vorbesc și să bagi la căpătină.

Nefericitul Tănase făcu întocmai ce-i
comandase colonelul, holbind niște ochi
mari cit o lună plină.

Don colonel Vătraiu eși afară cu gisca'n
mină, bătut de trei ori în ușă, discret.

— Intră! răspunse Tănase care și
mai venise nițel în fire.

Colonelul intră. Își scoase chipiul din
cap cu un gest măreț, apoi se postă lingă
ușă într'o atitudine de statuie și zise
rar și răs-picat:

— Trăiți d-le colonel! Sunt însărcinat
de domnul căpitan să vă rog să bine-
voiiți a primi, din partea d sale impre-
ună cu salutările cele mai respectoase,
această giscă!... Ai auzit mă răcane,
așa se prezintă înaintea supiriorului?
— Înțeles, don colonel, răspunse Tă-
nase. Și eū, adică colonelul, ași fi zis
atuncea:

Bravo băete, să trăești, na și ție un
franc pentru osteneală, ca să bei un
rachiū!

... Colonelul a ris cu poftă de pozna
ordonanței și i-a dat francu.

Sander.

MIȘ-MAȘ

O întâmplare nostimă a devenit d-lui Pro-
copie Dumitrescu, părintele vitreg la Ca-
pitalei.

A iscălit fără să știe un ordin de des-
tituirea unui amic electoral.

Cînd a auzit de asta dom' Palladu a
sărit în sus de bucurie, mișcare care a
făcut să crape în mai multe locuri zidu-
rile ministerului de interne.

— Il am la labă! strigă amicul n stru,
și comandînd o baterie, combină urmă-
toarea stratagemă cu Nae ușieru:

Să se scrie demisia care să fie strecu-
rată de ușierul primarului — una din cu-
noștințele lui dom' Palladu — printre hirtii.

Cum și o pune d. Procopie tureaua,
hirtia să fie dusă la ministerul de interne,
demisia primită imediat și publicată în
Monitor a doua zi; cînd o veni nenea Sake
la primărie să i se închidă ușa și să i se
deschiză *Monitorul*. Și iată'l pe dom' Pal-
ladu că a rezolvat chestia alegerilor co-
munale.

Fin bărbat!

La Roumanie spune că guvernul o să
sfrîșească încet ca acei «bătrîni uzați cari
nu mai au unt de lemn în candelu».

Ce fel sunt candelule alea cari conțin
vitalitatea bărbaților sub forma de unt-de-
lemn, credem că nu mai e nevoie de ex-
plicit și lăsăm asta în sarcina ziarului care
vrea să capete gloria *Kichirezului*.

Am fi curioși însă să știm ce zice d-nii
Ionel Brătianu, Palade și cei l'alți mai ti-
nerei din cabinet despre asemenea afirmații
compromițătoare pentru energia guvernului.

Or poate vor să se zică că sunt miniștri
de cabinet, nu de cabinete... particulare.

La un teatru de vară din București se
jucă «Mam'zelle Nitouche».

În scena în care viconte de Champla-
treux vine la minăstire deghizat ea să vor-
bească cu Ducesa de Flavyng, mama sta-
rița, o tinără actriță, în loc să zică:

— Poftiți în vorbitor, — a rostit:

— Poftiți în dormitor!

...Ce va să zică efectul obișnuinței!

Ziarul «Jidovul rătăcitor» vorbește într'un
lung articol, erî, despre galantia coreli-
gionarilor săi.

Să-i furnizăm și noi o anecdotă auten-
tică. La un așa zis Five-o'clock în calea
Dudești, după ceai, d-ra Rebeca vine cu o
tavă de prăjituri pe la fie-care dintre mo-
safir, punînd apoi tava pe masă.

Madam Zilbermann, în timpul conversației,
se mai servește singură încă cu două pră-
jituri.

D-ra Rebeca vine apoi din nou cu tava
pe la fie-care. Madam Zilbermann refuză,

— Mersi am mai luat una.

Atunci intervine gazda:

— Madam Zilberman, ați mai luat deja
trei, — dar mai puteți lua una.

Ac.

În curînd va apare:

REVISTA TEATRELOR

publicațiune pentru arta și literatura dramatică,
sub direcția d-lui Livescu, artist al Teatrului
Național și cu colaborarea mai multor distinși
publiciști.

D'ALE LUI CILIBI MOISE

Sunt două feluri de oameni cari citesc
gazete: unii ca să le vie poftă de min-
care și alții că n'au ce minca.

Domnilor și doamnelor, am descoperit
mijlocul de a mă îmbogăți, și iată-l: voi
da tuturor ce vor vorbi adevărul cite un
sfant, și toți cei cari vorbesc minciuni
să'mi dea mie numai cite un ban.

Bieții vinzători de mătură au dat jalbă
că, de cînd femeile mătură casa și ulița
cu rochiile, ei nu mai au căutare.

De cînd opinea s'a deșteptat, pălăria a
scăpatat.

Trei lucruri nu sunt goale nici-odată
în orașul București: catastifurile, girla
și pușcări.

Ași plăti la unii din creditorii mei,
dar mi-e frică să nu aflu ceil'alți!

Să trăiască fabricanții cari au inventat
gulerele, că sunt mulți cari n'au cămăși.

„ZEFLMEUA“ IN PROVINCIE

C â m p i n a

La cofetărie,
Sunt vre-o cinci persoane,
Adică, mai bine
Doi domni, trei cucoane.
Ghițică le cîntă.
Muzica prohibită.
Sub castanî stă unul
Cu... a sa iubită.
Cafeneaua-i plină,
Tot de coate goale,
Băețoi de școală,
Fără de parale.
Iar la masa verde
Joacă, «șmen de fer»,
Cite-va educuri,
Iar alții «pocher».
Grădina din vale
Pustie și goală,
Chelnerii sărmanii
Sunt slabi ca de boală.
Pe drum fetișoare,
Urite, drăguțe,
Eve, Marioare,
Frumoase Lenuțe,
Se tot plimbă într'una
Dînd cite-o ochiadă.
Fillisonii noștri
Pareă's de cîrvadă.

Pe la «unspec» noaptea
Plimbarea încetează.
Lumea e prin case,
Poate chiar visează.

La «șantan» mai este,
Pe la «deux-demi»
Vre-o trei patru tineri.
Salve

Conemi.

Constanța

DOCTORUL SICHIMIDIS

Așcutăci țeva tūdato si eștraordinaro.
Intr'o nopte tirjiu am aujito țocnituri la usa,
ș'un zeamat șurd urmato d'un șgomot al unui
om care cåde.

Șaro din pato, deșchid usa și gașeșco trinito
la șcara un nenoroșito suflando greu. Atunți in-
cordejo puterile, me opinteșco, le iaă la brace
si l'aduco in birou de consultacie.

Șermano era palid, tremura, ștriga ragusit, șe
șvarcoalea si avea ștumaho umflato.

Am intrebato țe ește si el cu respiracia aprobe
ștînșa mi-o șpușo che i șa pușo o șfăraietore d'a
curmejšiso si nu pote șa le scota.

Ego incelegando periculu, am luato in graba
bișturio, l'am trantito la mașa d'operacie, fara
ș'o le cloroformișe, n'o foșto timp d'asa țeva,
si imediato am facuto cunoșcuto operacie Te-
jariana.

M'am admirat'o șingur și c'o prețijie matema-
tica am deșchișo torașele ș'abdomeno. Inștantaneo
am vujuto cum ștau șfăraitorile facute cocoloș.
Entușiajmato de reusita, am prinșo curaj și c'o
iuceala fulzeratore, che niți sinșe n'o curșo, am
vuruto muna pena la coto si le-am școșo pe tote
fara durere.

M'am crușito chind am vujuto pașiento sca-
pato de la o mortē șigura și ego așgurato cu
muna plina de șfăraitori. Eram ștapuno pe și-
tuacie și atunți am ștato s'am meditato cum un

filoșofo. Țe trebuē șe mai faco? Odata cajute la
muna noștra, nu mai șcapa, trebuē șa le utilișe
si șe le daă o noua direțjie.

Filoșof nd m'am adușo aminte che ș'o vor-
bito d'un doctoro Sina, care o pretișno che o
lașato sinșe. Ma așta ește minșuna, finca la șfă-
răitōre nu ecjișta șinșe. Dacā nu ește sinșe, atunți
negreșit trebuē șe fie alt-țeva și am șucutito che
as putea șe le lișifje.

Mergo la șiguro che am șe ișbuteșco; cați ca
un mare calpuzano țe suntō le-am șpușo la
preșiune grojava si trebuē șe școto apa.

Șe pufteășca apoș chir Sina, dacā lu dai muna,
ș'a mai șpuna che lașe sinșe. Aji eșperienșea,
nu vorbe, ștai la pișore.

* * *

Toamna trecutā, Sichimidys ește silit de im-
prejurari sā plece cu divizia la manevrā. Acolo
vazind cā n'are nimic de facut, cā nu l' se pre-
șintā nici un caz de operație și cā l'nșește, toc-
mai el atit de obișnuit cu munca, l'și propune
sā faca o inșpeție medicalā.

Zis și facut, numai dintr'o companie a trimis
la infirmerie, nici mai mult, nici mai pușin de
cit 20 soldați.

Acești soldați, veți fi crezind poate cā erau
Romini sau țatari, ei, aș!! erau sadea numai
greci catafto.

Venind locotenentul, care comanda compania
in lipsā de cāpitan, l' se raportează cele pe-
trecute.

Locotenentul, un om inalt, voinic și falnic,
șcia foarte bine cā din punct de vedere sanitar,
compania sa se gāsea in perfectā stare și obser-
vind cā intre cei bolnavi nu sunt alt-ceva de cit
greci, se infurie și pleacā la infirmerie.

Ajungind acolo l'și gāșește soldații petrecind pe
șocoteala celor ce munceau. Dupa ce locotenent-
ul le ridicā ceva cruci și oare-care minștiri, le
dā, odatā cu porunca sā părășeșca paturile, și
ceva de cheltueala și l' trimete la inștrucție.

Palicari, cari se știaū cā n'au nimic de cit
favoarea patriotului doctor Sichimidys, părășesc
imediato paturile și tualeta infirmeriei și daă nā-
vala la ucenie, pe care o executā cu mai multā
ardoare de cit altā-datā, de teamā sā nu-l umfle
risu cind va incepe dom sergent cu glumele pe
sub falci.

Auzind Sichimidys cā iarāși l' a rāmas infer-
meria goalā și incā pe o cale foarte drasticā, pleacā
turbat de minie și intilnind pe locotenent incepe
a-l reproșa.

— Domnu Lucutunento ne șurprinde che
dimgneata te amesteți, unde nu c'i ferbe ola. Țe
țino reșponsabil de ori țe nenoroșire va decurge
din așeșto acto barbaro de inșubordonancea.

Locotenentu l' intrebā, cā unde a invațat me-
dicina? și l' ripostează cā nu știe ce vorbește;
pentru cā toți acei soldați sunt perfect de sātatoși.

— Domnu Lucutunento te pufteșco șa fi cu-
viinșioș, așta ește o inșultā și c'i urdonō șa știi
che șunto capitano.

— D-ta aici nu ești cāpitan și ești doctor. Cā-
pitan sunt eu, care conduc și am rāșpunderea
companiei. Cum de se bolnavirā numai greci,
domnule doctor?

— Aiți nu șunto greți si șunto șuldaci rumuni.
N'am porunșito ego șa șe bulnaveășca. Am șa
raporteș caju la domnu zeneralo.

Colonelul, care intimplator se afla in cort,
auzea aceastā dișputā, se tāvālea de ris și aplauda
din toatā inima atitudinea locotenentului. Vazind
inșā cā lucrurile așung prea departe și face apa-
rișia intre ei și ascultindu-l, cā și cum nu știa
nimic din cele petrecute, trimete in grabā sā
cheme și pe cei-alți medici, pentru cā sā con-
state starea sātateșei acelor soldați.

Soldații au fost gāșiți perfect de sātatoși. Spre
norocul lui «șunto Capitano» aflind și generalul
despre aceastā afacere, farā vorbā și tocmealā,
dā porunca sā toarne pe celebrul d-r Sichimidys
5 zile areșt.

Sichimidys, primindu-și osinda, suspinind, se
plingea unui coleg tot așimilat:

— Șunto un martiro de la stinșea și un șclavo
de la daturia; deși trebuē șe me șupuno. Puf-
teșco inșā pe domnu Lucutunento șe nu lașe pe
patrioci șe faca varșare de sinșe.

Cio șpuno cā la un fracico, ego am vruto șe

upreșco un cataclismo. Toci știm che greco ește
flotim; ma ește s'un șpirtō entușiașto si reș-
boinic. Dacā lo dai tufechia che maheria la muna,
lo trimeci la manevra si mai cu șeama chind
vede la ochișori a lui si turți; el șucutește che
ește in reșboi veritabilo de la Larișa si Domo-
coș... Atunți șe inferbanta, tot sinșe ș'urca la capo,
nu mai pote șe lo ștapaneașca niți Dumnejeu si
fașe mașelo.

Greco chind o vujuto sinșe si știe che ește
calare la victoria o sterze la șanatoșā si fuze de
nu le pote prinde niți la mașa cu ladi che pșumi.

Pentru țe ș'omorito șuldați nevinovaci și pa-
licari ș'o franto gāto fuzind? Țe intrebō ține
ește vinuvatu? Ține ește reșpunșabilo de așești
dejaștru?

Lucutunento. Ego omo prevajatoro șunto fara
grize si ștau la recore.

Ma nu ește nimica. Ego, plejanteș și șperio
pe lucutunento, ma palicari știe che ește inștruccia
si che aiți șunto la Rumania nu la Patria.

Am avuto mila de compatrioci. O platito vi-
zita, cā șe le dișpenșejo de utenie si ego o șpușo
che șunt bolnavi si le am trimiso la șpitalo; ma
afușimene de lucutunento a obșervato și o pri-
țeputo che ește o bola de complejenșea.

Si dacā drați de palicari mo țere franți inde-
reto? Ește lucro gravo!! Am ș'o faco uj d'un
strataghema si șe lo șpuno che am ștato la arești
și munedā la conșiscato șau mai șiguro che me
la furato șantinela.

Așt-fel am șcapato usurelo ma cu bujunaro plin.

Aghiuță.

Caracal

DIN FUGA CONDEIULUI

La Gimnaz

E cāldurā mare,
Studenti, convocare,
Sosire gimnaz,
Discuții și haz,
Barbescu-Ionel
Omeric duel.
Pavlid: mititei
Tutun și ardei
Trecut cheltuieli,
Risipā, Birfelii...
Guran președinte,
Rostește cuvinte,
Lipsește pahar,
Octav secretar.
Discursul lui Gică.
Pavlid replicā,
Se pune la vot,
Demisi, complot.
Reia convorbirea
George Hagi-Chirea:
Aluși la «Cazes»
Pavlid necaz.
Carol Adolph haz,
Leonte, țigarā,
Ilariu, afarā.
Tumult se ridicā!
Vorbește Efticā:
Se face tăcere;
Iar Baba iș cere
Sā punā concluzii!
Scandal! Desiluzii.

Mihnea.

Burdujeni

Ei da! am visat. Dar ce vis!! mă cuprind și acum un cutremur din tălpi pînă în pămînt. Eă, cînd îmi pun în minte, de cu vreme să visez, apoi visez nu ceva. Ce vrei! Om cu idealuri mari, orizonturi nemărginite, și pentru că a devenit cazul ca să fim mai per tu, dau drum friului. Adică să vă rancontrez punct cu punct și virgulă. Dați-mi voe mă rog:

Se făcea parcă Dom'le Director că eă, adică, mă coborîsem în Infern, chiar în infernul lui Dante *AliRigheti*, întunec beznă, în cit la un moment dat, dîndu-mi compt de realitate, m'am crezut pe peronul gării, seara, cînd sosește trenul. Nu știu cite ore erau, căci trebuie să știți că și acolo, ca și aci la noi în gară, ceasornicele merg numai de la 8—12 și de la 2—3. Ce mai vrei? Se vede că germenii socialismului cu 8 ore de muncă, a pătruns și pe acolo. De odată așa, par'că m'am simțit înhățat și întins pe o scindură lată, pe la nas un miros *Acrișor* imi acționa nasul; o secundă încă și de odată pe deasupra mea, umbre, multe, nenumărate, care de care mai distins, unele chiar fantastice, m'au inconjurat, fie-care ținînd în mînă cite o foae, am ghicit la moment (cum știți că sunt pătrunzător) că nu poate fi de cit «Zeflemeaua» (Dacă aveți și acolo corespondenți apoi halal de Dv., parol!) Pe urmă, par'că, n'am mai putut mișca, picioarele imi amorțise par'că eram *Cine-va* de la vamă, cînd e în decenă. În schimb însă, ele, (umbrele) se mișcau, se agita, uitîndu-se încruntat la mine, imi ziceam că de acuma finis Poloniae, mă împăiază și... în secula seculorum, pe o bancă la Braun.

I-am auzit chiar cam ce vorbeau:

Umbra I. Dacă n'are pașaport, să'l expulsăm.

II. Intîi să'l controlăm dacă n'are ceva de contrabandă.

III. Ba nu, să consultăm oracolul de la Delphi intîi.

IV. { Să'l otrăvim cu apa din Tig.

V. Nu'l chinuiți mult și dați-i drumul, să fie liber.

VII. Eă cred că ar fi bine să chem pe socru-meu să'l împărtășască.

Voci: *très bien, très bien.*

Voci: há nu, ba, da, ha.... nu, da.

VIII. Dacă e vorba să'l chinuiți, țineți-l 2 nopți în camera de rezervă.

IX. Discuțiunea nefînd la Rangul ei, Radu mă chiamă.

O invălmășală, o Zervă infernală aproape, un sgomot! că n'am mai auzit de cit:

Contrabandistule!

Doboșarul!

Pompierule!

Cămătar și cîrn ce ești!

Tăci Bulgarule!

Incendiatorule!

Semeșilor! Voi tăceți, căci n'aveți drepturi aici.

Ha! Șekspir galantomule.

Asta e primărie ori canton? ha!

La bucatărie lungule!

Falitul!

Tăci și d-la cu discursurile lui cumătru!
Pe cin? faci tu secretar mă!

D-ta d-le Petrescu dacă nu te pricepi
mai bine tăci!

La Dragomirna!

Ei poftim!! spune cu cine trăești ca să-ți
spun cine ești.

Nu știu cum dar unul din ei, aruncînd
cu o bombă de popici, m'a lovit și m'am
trezit lingă Nenea Nae care fredona:

De cînd Ea s'a dus departe
Că-i concediu i s'a sfîrșit
Rătăcesc pe căi sucite
Și suspin... tot la Maxim.

Darling.

Slatina

Poetulul-Bulgar

E o tăcere mormîntală în odăi și pe-afară...
Dedu pufue alene din țigara-i militară,
Și anuiat de nonșalansa Slătînecelor timide,
Implacabile copile, îndărătnice silfide,
Lazzaronul făurește vise mari de farnient,
Cu mirifice vedenii, prinse 'n fumul transparent,
Și castele în Spania își clădește într'o clipă,
Legănat de 'nchipuire pe-a visărilor aripă.

Obsedat de un gînd albastru, să devie om celebru
Și să-și salte din 'prestigiul inactivului cerebral,
A 'ncecat să captiveze o poetică copilă,
Nenoroc-i stete 'n cale; tentativa lui umilă
Egău. Atunci sinistru și cu pletele vilvoiu
Se jură s'atingă scopul pe-altă cale. Curg puhoi
Planuri abracadabante, curg proiecte fel de fel:
Ce să facă să se creadă cum că e ceva de ei?
În sfîrșit găsi mijlocul: să comită o poezie
Genială; și de-ătuncea scrița-scrița pe Li-lie
Pînă ca copilul schilod al concepției meschine
Se născu. Fu un articol zdrobitor, cu versuri pline
De blestem. Tipul ăsta, viitor sargent major,
Or copist la primărie, circiarnar ori controlor,
Arătat-a iscusința și talentu-i înăscut.
...Și convinsu-ne-am că Dedu critic e neîntrecut!

Wan.

O SCRISOARE

Scumpii mei amici -- cu toate că amiciția e cam rară
Vă dădul sos zisul titlu căci așa v'am zis tot anul,
În a Oitului cetate ajunsei cu bine aseră,
Dei... sburată moștenirea-i, norocos Cațavilano.

Plictisit din timpul zilei de căldura arzătoare,
Aștept seara răcoasă peste urbe să se așterne,
Aștept soarele crăidonul să 'și ia drumul spre culcare
Și pe străzi s'apară nimphiel, brune, blonde și chatene.

Iată-mă sunt în grădină pe o bancă în trei picioare,
Dintr'o dulce specială sorbind aburi ce inspiră,
Și căzut în nostalgia ce o dă fumul de țigare,
Văd ca 'n visuri tot Dryade și Nayade, ce m'admira.

Dar realitatea cruda, val!... mă simulse din visări,
Trec gomoșii cu ghețe făine comparate de la «Inger»
Pantalonii sunt cu dungă, pe la ceafă cu cărări,
Și cu haina ajustată în Șelari la domnu Singer.

Flirturi, frase sgomotoase toți aruncă 'n jurul lor...
Unul coala face ochiade, din colu trage cu cotul,
Pin'ce una mai istețta riposta! -- Musiu oști chior?!...
Zăpăcit ingină o ceuză și roșește... Idiotul!...

Prin 'nainte m'i defilează par'că ar fi puși pe spezeze,
Ofțeri năsenți la vatra lui nea Iancu Ciubotarul,
Da 'ți dă bonsoir cu artă, pe conți vrînd să imiteze,
Studiat mult... în oglindă și pășind rar... cu cântarul.

Un crai, fante mai erotic, «le rêves» cîntă la urechie,
Unei demoasele brune, ce se simte înăntată;
Altu 'n trilarî fredonează vr-un cîntec de lume veche.
...Totu 'i numai poezie cu ofături combinată.

Iată... despice orizontul, trimiț gîndul la plimbare,
Năvălesc în minte-mi strașnic dulci crimpe de humor:
Văd pe Prenia, pe Bijuca ce 'și dă sufletul și moare,
Pe Plevniștu, Antileristu, pe Tunaru și... mi-e dor...

Și mi-e dor de gazetaru ce 'i văd par'că cum asoda
Strigînd: «hai cu politica», cu Sultanul cu amor,
Cu zanzibaristu tragic, cu nenorocirea cruda,
Cu băiatu 'i de la goniu... și de voi băeți mi-e dor.

Imi mai este dor de Sigădi, Opler cu a lui bere blondă,
De-Arsenalistu falnic, de al lui cățel-odor,
Și de Căpitan Costache, de Sylvia nimphă ronda,
De nopți albe, de «Steluța» și de voi iară mi-e dor...

Aș mai scri... dar vezi că iată, vin niște băoți gingași
Smecheri de la București—plin de viață,—ce 'mi plac mie;
Vin cu sgomot să mă umfle la chiulhanul din Crîngăși,
Deci las' pînă... trimiț musa să se plimbe în moșie.

Muzica începe marșul; grădina e archi-plină.
Și-acum dragă proprietare și tu dragă Niculică
Și tu Nicule, Eugene și col-lalți toți crai de pică
Să cetați că am să termin; trei trăsuri 's lingă grădină.
De-el primiiți o salutare de la

Slatina Mitică.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

Un necunoscut.—Propunerea Dv. este bună.
Vă voi face pe plac.

Papurică.—Singura condiție e să aiba haz
și să nu fie insultătoare.

Celor-l'alți.—În numărul viitor.

A apărut și se vinde în toată țara cu preț
ridicoid de 10 bani, o ediție populară
a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzînd cele mai geniale poezii ale lui
Dom Paladu, precedate de o prefață datol
rită eminentului critic romîn Tarascon.
D-nii depositarî din provincie aî „Zefle-
melei“ sunt rugați să comunice printr'o
carte poștală cite volume doresc.

A apărut în editura institutului de arte
grafice «Minerva»

POEZII POSTUME

de M. EMINESCU

cu o precuvîntare de d. Nerva Hodoș.

E un elegant și cuprinzător volum care
nu costă de cit un leu, efinatate cu care
domniî editorî ai scriitorilor noștri fruntași
nu ne-au obicinuit pînă acura.

A apărut volumul:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o pre-
față de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vinzare la «L'In-
dépendance Roumaine», la librăriile Socce,
Alcalay și la autor.

MIRCEA G. PETRESCU

FOST MAGISTRAT, AVOCAT

S'a mutat Str. Columbelor 4 bis

CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.

BUCUREȘCI

CITITORÎ!

În restaurantul gării de Nord puteți
intra și CONSUMA fără bilete de pe-
ron. Încercați și veți vedea.

Liceul, Academia și Școala Comercială
„VIRGILIU POPESCU”
 Strada General Florescu, 6—8 și Sf. Gheorghe-Nob, 31
AL TREILEA AN DE FUNCȚIONARE

Cea mai populată școală particulară de băcți din Capitală

Promotie splendidă. Din 216 elevi prezențați la examen de stat, în cele trei secțiuni: liceală, comercială și primară, n'au rămas de cit 14 repetenți, adică numai 6 la sută, dintre cari 12 sunt externi.

Examenele tuturor secțiunilor se țin în Institut, înaintea delegaților trimiși de Onor. Minister.

Internat pentru elevi cari urmează la școala comercială a Statului sau la liceele Mihaiu-Viteazul, Matei Basarab și Lazăr Aceștia au preparatori anume.

Pe lângă cursurile după programa Sta-

tului, se fac **preparațiuni speciale** pentru elevi cari vor să intre în școala comercială gr. II, fără a fi terminat cursuri regulate de gimnaziu sau de școală comercială în ferioară, precum și cursuri comerciale de opt (8) luni pentru bacalaureați, cari vor să dobândească diploma de școală comercială.

Cursuri de limbă moderne și de stenografie.

Ingrijire deosebită de educația corporală și socială a elevilor prin dans, exerciții gimnastice, muzică, conferințe literare.

Preparațiuni chiar de acum de **corigență** și pentru examenele de admitere în licee și școlile comerciale ale Statului

Director, **VIRGILIU POPESCU**
 Prof. la Liceul Sf. Sava.

A apărut :

DE INIMA ALBAȘTRA

Prețul 10 bani.

LABORATORIUL FARMACEUTIC
A. HENȚIESCU

BUCURESCI

No. 1, STR. LIPSCANI, No. 1

PIPERAZINĂ EFERVESCENTĂ HENȚIESCU

Aprobată de Consiliul sanitar superior

Suverană contra

Gutei, Reumatismelor, Gravelei, Calculor Nefritice, Bólelor de besică, etc.

Combate cu succes

toate boalele provenite din cauzele îngrămădirii

ACIDULUI URIC în organism

are proprietatea de a disolva o mare cantitate de

ACID URIC

fără a turbura digestiunea sa și a strica pofta de mâncare

Nu se descompune și nu se oxidează în organism, ceea-ce'i dă avantaju

de a atinge acidul uric pe tot locul unde se găsește acesta în sînge, țesut, rinichi și articulații.

Se dă după indicațiile domnilor Medici în doze de 2—3—6 ori pe zi câte-o măsură,

—disolvată complet în apă suficientă— sau combinată cu Apa de Căciulata

PREȚUL UNUI FLACON LEI 4.50

DEPOSIT

La toate farmaciile din țară

MEDALIA DE ARGINT
 CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
 Produselor farmaceutice
ROMÂNE
 LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
 1900

FARMACIA ALTAN

FURNISORUL
 Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
 BUCURESCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA
 PENTRU
OXIGEN

LABORATOR SPECIAL
 PENTRU
 — ANALISE DE URINA —

OVULE SI SUPOSITOARE
 DE
GLICERINA SOLIDIFICATA
 (singurele aprobate de cons. sanitar superior)

LA MAGASINUL
S. G. SERBĂNESCU
 — Calea Victoriei —
 Se găsește în permanență :

Delicioase **ICRE Negre de Taigan**

Cea mai bună **ȘUNCA** de Praga

ROMURI Originale de Brem

UNT-DE-LEMN Virgin de Nisa

VINURI de MASA și de DESSERT

Deposit de **CEAI POPPOFF**

Singurul deposit cu toate mărcile cunoscutele fabricii de **SAMPANIE** cu pretul fabricii.

BOGAT ASORTIMENT DE CAMELE RUSEȘTI

PENTRU SEZONUL BAILOR
 este de recomandat

VINUL „ȘTIRBEY”

SE EXPEDIAZA LA CERERE
 în lăzi de 25—50 și 100 sticle, contra ramburs
 a se cere PREȚUL CURENT la

ADMINISTRAȚIA DESFACEREI PRODUSELOR
 de pe proprietățile

PRINCEPULUI BARBU ȘTIRBEY
 BUCURESCI, — CALEA VICTORIEI No. 121, — BUCURESCI

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA IȘI DĂ
„RENDEZ-VOUS”
 LA

BERARIA

COOPERATIVA

— PIATA TEATRULUI —

Și cu drept cuvînt, căci : excelentele mîncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigente.